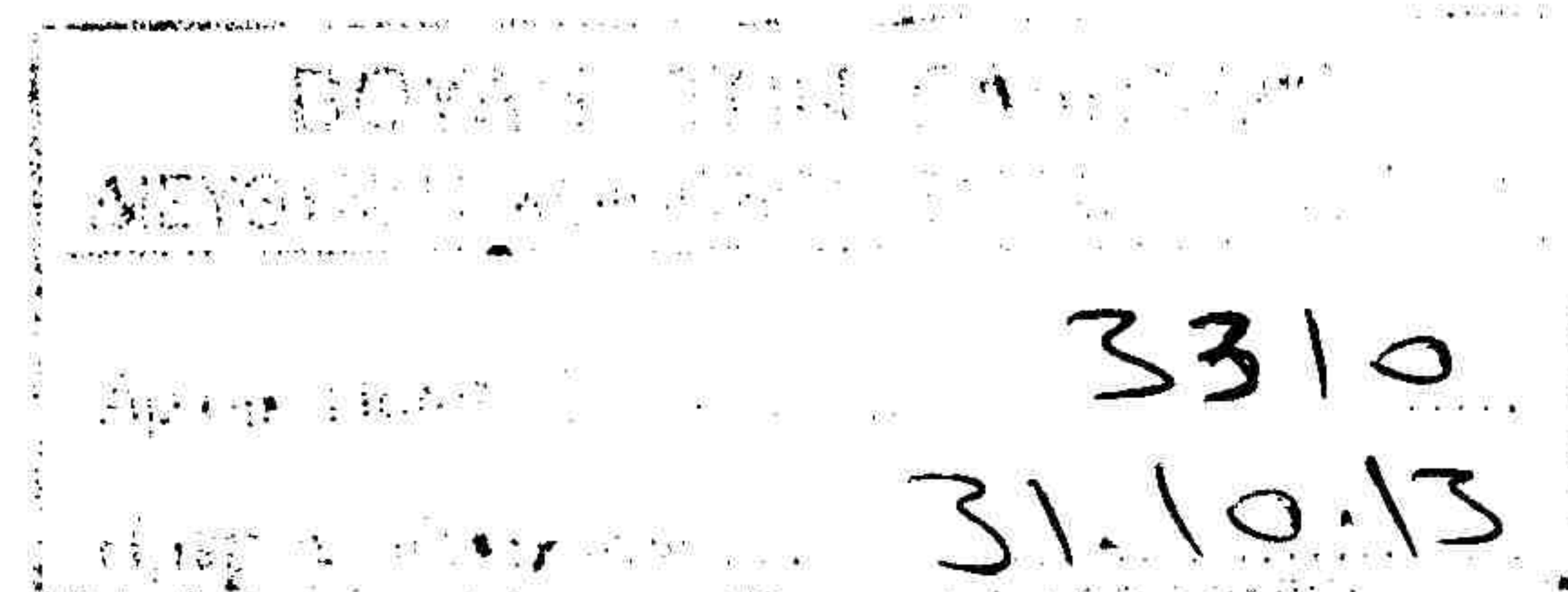

Γιώργος Κοντογιάννης
Βουλευτής Ηλείας
Νέα Δημοκρατία

Ερώτηση

Προς τον Υπουργό
Παιδείας και Θρησκευμάτων
Εξωτερικών

Θέμα: Βιβλίο Νεοελληνικής Γλώσσας Γ' Γυμνασίου

Πολλές φορές τα τελευταία χρόνια έχει τεθεί θέμα περιεχομένου των σχολικών διδακτικών βιβλίων, υπό την έννοια ότι υποβαθμίζεται η προσφορά της Ορθοδοξίας και δη της Ορθόδοξης Ανατολικής Εκκλησίας, στην αναγέννηση του ελληνικού έθνους.

Το ζήτημα αυτό έρχεται και πάλι στην επικαιρότητα με αφορμή το βιβλίο Νεοελληνικής Γλώσσας της Γ' Γυμνασίου, στο οποίο εμμέσως τίθεται ζήτημα καταπίεσης της μουσουλμανικής μειονότητας στην Ελλάδα, αλλά και θέμα καταπίεσης σλαβοφώνων (!!!) και των οπαδών της αίρεσης των Ιεχωβάδων, ενώ τίθεται ζήτημα μεροληπτικής λειτουργίας του ελληνικού Τύπου ως προς την αντιμετώπιση των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων.

Συγκεκριμένα στην σελίδα 116 του εν λόγω σχολικού βιβλίου, στην 6^η ενότητα με θέμα «Ενεργοί πολίτες για την υπεράσπιση οικουμενικών αξιών», αναφέρονται τα εξής:

«Όταν η Διεθνής Αμνηστία και το Παρατηρητήριο Ελσίνκι καταγγέλλουν παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων την Τουρκία, γράφουμε την είδηση στην πρώτη σελίδα. Όταν οι ίδιες οργανώσεις διαμαρτύρονται για καταπίεση των Μαρτύρων του Ιεχωβά, των Σλαβοφώνων ή των Μουσουλμάνων στην Ελλάδα είναι ανθελληνικές και πληρωμένες από ξένα κέντρα. Ουσιαστικά μας ενοχλεί η ανεξαρτησία τους. Θα τις θέλαμε με το μέρος μας (όπως και όλες τις άλλες εξουσίες) και ξεχνάμε ότι αυτό θα καταργούσε αυτόματα το διεθνές τους κύρος».

Το σχόλιο φέρει την υπογραφή του εξαίρετου συγγραφέα και στοχαστή κ. Νίκου Δήμου. Η άποψή του είναι σεβαστή αλλά επιδέχεται κριτική, ιδιαίτερα όταν περιλαμβάνεται σε ένα σχολικό δοκίμιο.

Κατ' αρχάς δεν είναι δυνατόν να εξισώνονται οι παγκοσμίως γνωστές περιπτώσεις παραβίασης ανθρωπίνων δικαιωμάτων του καθεστώτος της Τουρκίας με οποιεσδήποτε δυσλειτουργίες του ελληνικού κράτους και ιδιαίτερα της ελληνικής γραφειοκρατίας, η οποία σε τελική ανάλυση πλήττει το σύνολο των πολιτών αυτής της χώρας.

Δεύτερον, στην Τουρκία με βάση τη συνθήκη της Λωζάνης του 1925, υφίσταται ελληνική μειονότητα και στην Ελλάδα θρησκευτική μουσουλμανική μειονότητα, από την οποία, στην παρούσα ελληνική Βουλή, βρίσκονται τρεις αιρετοί εκπρόσωποί της.

Τρίτον, οι μάρτυρες του Ιεχωβά ως αιρετική οργάνωση δεν δικαιούνται, βάση του ελληνικού Συντάγματος, δικαιωμάτων που έχουν θρησκευτικές οργανώσεις και αναγνωρισμένες θρησκείες και πολύ περισσότερο δεν δικαιούνται να διαμαρτύρονται όταν κάνουν προσηλυτισμό, πράξη που ρητώς το ελληνικό Σύνταγμα απαγορεύει για τους πάντες.

Τέταρτον, στην Ελλάδα δεν υπάρχουν σλαβόφωνοι με την έννοια που προσδίδουν οι εν λόγω οργανώσεις, δηλαδή της υποτιθέμενης «σλαβομακεδονικής μειονότητας». Αλλά ακόμα και οι ελάχιστοι, θιασώτες του κράτους των Σκοπίων, οι οποίοι κρύβονται πίσω από την οργάνωση «Ουράνιο Τόξο», και χρησιμοποιούν το γλωσσικό ιδίωμα που εφηύρε ο κομμουνιστικός μηχανισμός του πρώην ηγέτη της Γιουγκοσλαβίας Τίτο, στην ουσία είναι δίφωνοι και γνωρίζουν καλά ότι στην Ελλάδα

όλες οι συνδιαλλαγές με την ελληνική διοίκηση γίνονται στη μόνη επίσημη γλώσσα αυτού του κράτους, την ελληνική.

Συνεπώς δεν είναι δυνατόν, έστω και εμμέσως, να μπαίνουν στην ίδια ζυγαριά οι καταγγελίες που αφορούν στις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από το τουρκικό καθεστώς και οι όποιες καταγγελίες γίνονται σκοπίμως σε βάρος της Ελλάδος από πρόσωπα που, ενδεχομένως, εξυπηρετούν συμφέροντα άλλων χωρών.

Φυσικά και μπορεί ο καθένας ελεύθερα να διατυπώνει τις απόψεις του, πόσο μάλλον όταν πρόκειται για ένα έγκριτο πρόσωπο, με κύρος, που έχει διακριθεί συγγραφικά όπως ο κ. Δήμου. Ωστόσο οι διαπιστώσεις του είναι εύλογο να αποκτούν άλλη διάσταση από τη στιγμή που περιλαμβάνονται σε ένα σχολικό βιβλίο, το οποίο έχει εγκριθεί προς διδασκαλία από το ίδιο το ελληνικό κράτος και απευθύνεται σε παιδιά της Γ΄ Γυμνασίου τα οποία, ενδεχομένως, δεν έχουν την πλήρη γνώση ιστορικών, κοινωνικών, νομικών και θρησκευτικών δεδομένων που θα τα οδηγήσουν στην ευθυκρισία. Άλλωστε και ο κ. Δήμου πιθανώς όταν συνέγραφε το συγκεκριμένο κείμενο πιθανόν δεν απευθυνόταν σε μαθητές Γυμνασίου.

Με την χρήση όμως του συγκεκριμένου αποσπάσματος στο σχολικό βιβλίο, πιστοποιείται έμμεσα ότι στην Ελλάδα υπάρχει καταπίεση των μαρτύρων του Ιεχωβά, των σλαβοφώνων και των μουσουλμάνων, γεγονός εκ διαμέτρου αντίθετο με τη θέση της ελληνικής πολιτείας περί ελευθερίας του λόγου και ισονομίας και ισοπολιτείας μεταξύ όλων των Ελλήνων πολιτών.

Άρα ή το βιβλίο που επέλεξε το Υπουργείο Παιδείας να διδάσκονται τα ελληνόπουλα κάνει λάθος στην εκτίμησή του ή το ελληνικό κράτος ψεύδεται. Η αντίφαση γίνεται ακόμα πιο έντονη και προκαλεί μεγαλύτερη ακόμα σύγχυση στους μαθητές, οι οποίοι γνωρίζουν ότι το βιβλίο που αμφισβητεί τις ελληνικές θέσεις σε αυτά τα θρησκευτικού και εθνικού χαρακτήρα ευαίσθητα ζητήματα, διακινείται από το ίδιο το ελληνικό κράτος.

Εύλογα λοιπόν οι μαθητές της Γ΄ Γυμνασίου διερωτώνται: Ποιος κάνει λάθος; Το βιβλίο ή το ελληνικό κράτος;

Σε κάθε περίπτωση η σύγχυση που προκαλείται στα παιδιά της Γ΄ Γυμνασίου, είναι μεγάλη, ενώ τα επιχειρήματα που διατυπώνονται περί καταπίεσης των Μουσουλμάνων κλπ, δημιουργούν πρόσθετα προβλήματα σε κρίσιμα εθνικά ζητήματα.

Κατόπιν τούτων ερωτώνται οι αρμόδιοι Υπουργοί.

1. Θα επανεξετασθεί το περιεχόμενο του βιβλίου της Γ΄ Γυμνασίου, ως προς το συγκεκριμένο κείμενο;
2. Θα υπάρξει συνεννόηση του Υπουργείου Εξωτερικών με το Υπουργείο Παιδείας για το ζήτημα;
3. Με ποιο τρόπο το Υπουργείο Παιδείας θα παρέμβει για να πάψει να δημιουργείται σύγχυση στους μαθητές για το εν λόγω ζήτημα;